

معیارهای ارجاع به مراکز سوختگی (اندیکاسیونهای بستری)

انجمن سوختگی آمریکا (ABA) آسیب های زیر را به عنوان نیازمند ارجاع به یک مرکز سوختگی بعد از اقدامات اولیه و پایدار شدن بیمار در یک واحد اورژانس تعیین کرده است:

۱. سوختگیهای با درگیری بخشی از ضخامت یا تمام ضخامت که وسعت آنها مجموعاً "بیش از ۱۰٪ TBSA در بیماران زیر ۱۰ سال و بالای ۵۰ سال باشد.
۲. سوختگیهای با درگیری بخشی از ضخامت یا تمام ضخامت که وسعت آنها مجموعاً "بیش از ۲۰٪ TBSA در سایر گروههای سنی باشد.
۳. سوختگیهای با درگیری بخشی از ضخامت یا تمام ضخامت که پوست، دستها، پاها، ارگانهای تناسلی، پرینه یا مفاصل اصلی را درگیر سازند.
۴. سوختگیهای تمام ضخامت که بیش از ۵٪ TBSA را در هر گروه سنی درگیر سازند.
۵. سوختگیهای الکتریکی شامل آسیب ناشی از صاعقه
۶. سوختگیهای شیمیایی
۷. آسیب های استنشاقی
۸. سوختگی در بیمارانی که به دلیل اختلالات طبی قبلی درمان پیچیده تر، دوره بهبودی طولانی تر با مرگ و میر بالایی دارند.
۹. هر گونه سوختگی همراه با ترومای همزمان (مثل شکستگی) که بیمار را در معرض خطر بالاتر ناتوانی و مرگ و میر قرار می دهد. اگر خطر فوری تروما بیشتر باشد، بیمار ممکن است در ابتدا در یک مرکز تروما درمان شده و پس از پایدار شدن شرایط به یک مرکز سوختگی انتقال داده شود. تصمیمات باید بر اساس پروتکل های درمانی منطقه و شرایط موجود باشد.
۱۰. سوختگی در کودکانی که در یک بیمارستان فاقد پرسنل آموزش دیده و یا وسایل مراقبت از اطفال پذیرش شده اند.
۱۱. سوختگی در بیمارانی که نیازمند حمایت های ویژه اجتماعی، روانی و یا درمان های توانبخشی طولانی مدت هستند (شامل موارد مشکوک به کودک آزاری).